

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/62/EG

av den 20 juni 2008

om vissa undantag för godkännande av lantsorter och andra sorter av lantbruksväxter som är naturligt anpassade till lokala och regionala betingelser och som hotas av genetisk utarmning, samt saluföring av utsäde och utsädespotatis av dessa lantsorter och andra sorter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter⁽⁶⁾, särskilt artikel 27.1 b, och

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

av följande skäl:

med beaktande av rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter⁽¹⁾, särskilt artikel 22a.1 b,

(1) Biologisk mångfald och bevarandet av växtgenetiska resurser är frågor som under de senaste åren börjat tillmätas allt större betydelse, vilket utvecklingen internationellt och på gemenskapsnivå visar. Exempel på detta är rådets beslut 93/626/EEG av den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald⁽⁷⁾, rådets beslut 2004/869/EG av den 24 februari 2004 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk⁽⁸⁾, rådets förordning (EG) nr 870/2004 av den 24 april 2004 om inrättande av ett gemenskapsprogram för bevarande, karakterisering, insamling och nyttjande av genetiska resurser inom jordbruket och om upphävande av förordning (EG) nr 1467/94⁽⁹⁾ samt rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)⁽¹⁰⁾. Med hänsyn till dessa frågor bör särskilda villkor fastställas i anslutning till den gemenskapslagstiftning som reglerar saluföring av utsäde av lantbruksväxter, nämligen direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 2002/53/EG, 2002/54/EG, 2002/56/EG och 2002/57/EG.

med beaktande av rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd⁽²⁾, särskilt artikel 22a.1 b,

med beaktande av rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter⁽³⁾, särskilt artiklarna 4.6 och 20.2 samt artikel 21,

(2) För att *in situ*-bevarande och hållbart utnyttjande av de växtgenetiska resurserna ska kunna säkerställas bör lantsorter och andra sorter som är naturligt anpassade till de lokala och regionala betingelserna och som hotas av genetisk utarmning (nedan kallade *bevarandesorter*) odlas och saluföras, även om de inte uppfyller de allmänna kraven för godkännande av sorter och saluföring av utsäde och utsädespotatis. I detta syfte bör det stadgas om undantag för godkännande av bevarandesorter, så att de får tas in i de nationella sortlistorna över arter av lantbruksväxter och så att utsäde och utsädespotatis av dessa sorter får produceras och saluföras.

med beaktande av rådets direktiv 2002/54/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av betutsäde⁽⁴⁾, särskilt artikel 30.1 b,

med beaktande av rådets direktiv 2002/56/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsädespotatis⁽⁵⁾, särskilt artikel 10.1 och artikel 27.1 b,

⁽⁶⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 74. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/117/EG.

⁽¹⁾ EGT 125, 11.7.1966, s. 2298/66. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2007/72/EG (EUT L 329, 14.12.2007, s. 37).

⁽²⁾ EGT 125, 11.7.1966, s. 2309/66. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/55/EG (EUT L 159, 13.6.2006, s. 13).

⁽³⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (EUT L 268, 18.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/117/EG (EUT L 14, 18.1.2005, s. 18).

⁽⁵⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 60. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2005/908/EG (EUT L 329, 16.12.2005, s. 37).

⁽⁷⁾ EGT L 309, 13.12.1993, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 378, 23.12.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 162, 30.4.2004, s. 18.

⁽¹⁰⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 146/2008 (EUT L 46, 21.2.2008, s. 1).

- (3) Dessa undantag bör avse de väsentliga kraven för godkännande av en sort och förfarandekraven i kommissionens direktiv 2003/90/EG av den 6 oktober 2003 om tillämpningsföreskrifter för artikel 7 i rådets direktiv 2002/53/EG vad gäller vilka egenskaper som minst ska ingå i undersökningar samt minimikraven för utförandet av undersökningar av vissa sorter av arter av lantbruksväxter ⁽¹⁾.
- (4) Medlemsstaterna bör framför allt få rätt att anta egna bestämmelser om särskiljbarhet, stabilitet och enhetlighet. När det gäller särskiljbarhet och stabilitet bör dessa bestämmelser grunda sig på minst de egenskaper som förtecknas i det tekniska frågeformulär som ska fyllas i av den sökande i samband med ansökan om godkännande av en sort, enligt bilagorna I och II till direktiv 2003/90/EG. I de fall då enhetligheten ska fastställas på grundval av avvikande typer, bör bestämmelserna grunda sig på fastställda standarder.
- (5) Det bör införas förfarandekrav enligt vilka en sort kan godkännas utan officiell undersökning. När det gäller benämningar behövs dessutom vissa undantag från kraven i direktiv 2002/53/EG och kommissionens förordning (EG) nr 930/2000 av den 4 maj 2000 om tillämpningsföreskrifter beträffande lämpligheten hos sortbenämningar för arter av lantbruks- och köksväxter ⁽²⁾.
- (6) För produktion och saluföring av utsäde och utsädespotatis av bevarandesorter bör det stadgas om ett undantag från kravet på officiell certifiering.
- (7) Med hänsyn till att saluföringen av utsäde och utsädespotatis av bevarandesorter ska äga rum med syftet att bevara de växtgenetiska resurserna bör det införas vissa begränsningar, särskilt i fråga om ursprungsregionen. För att bidra till *in situ*-bevarande och hållbart utnyttjande av dessa sorter bör medlemsstaterna ha möjlighet att godkänna ytterligare regioner där mer utsäde än vad som behövs för att säkerställa bevarandet av en sort i dess ursprungsregion får saluföras, förutsatt att dessa ytterligare regioner är jämförbara med avseende på naturliga och delvis naturliga livsmiljöer. För att sambandet med ursprungsregionen säkert ska bevaras bör detta inte gälla om en medlemsstat har godkänt ytterligare regioner för produktion.
- (8) En högsta kvantitet bör fastställas för saluförande av varje bevarandesort inom en art och en högsta totalkvantitet för alla bevarandesorter tillsammans inom arten. För att försäkra sig om att dessa kvantitetsgränser iaktas bör medlemsstaterna ålägga producenterna att anmäla de kvantiteter av bevarandesorter som de har för avsikt att producera, samt fördela kvantiteter på producenterna.
- (9) För att ursprunget för utsäde och utsädespotatis ska kunna spåras bör lämpliga plomberings- och märkningskrav fastställas.
- (10) För att se till att reglerna i detta direktiv tillämpas korrekt bör utsädesodlingarna övervakas och utsädet analyseras, och officiella efterkontroller bör genomföras. De mängder utsäde av bevarandesorter som släpps ut på marknaden bör rapporteras av leverantörerna till medlemsstaterna och av medlemsstaterna till kommissionen.
- (11) Efter tre år bör kommissionen bedöma om åtgärderna i detta direktiv, särskilt bestämmelserna om kvalitetsbegränsningar, är effektiva.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

1. För de arter av lantbruksväxter som omfattas av direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 2002/54/EG, 2002/56/EG och 2002/57/EG fastställs i det här direktivet vissa undantag som gäller *in situ*-bevarande och hållbar användning av växtgenetiska resurser genom odling och saluföring

a) för godkännande för intagning i de nationella sortlistorna över arter av lantbruksväxter i enlighet med direktiv 2002/53/EG, av lantsorter och andra sorter som är naturligt anpassade till de lokala och regionala betingelserna och som hotas av genetisk utarmning,

⁽¹⁾ EUT L 254, 8.10.2003, s. 7. Direktivet ändrat genom direktiv 2007/48/EG (EUT L 195, 27.7.2007, s. 29).

⁽²⁾ EGT L 108, 5.5.2000, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 920/2007 (EUT L 201, 2.8.2007, s. 3).

b) för saluföring av utsäde och utsädespotatis av sådana lant-sorter och andra sorter.

2. Om inte annat föreskrivs i detta direktiv ska direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 2002/53/EG, 2002/54/EG, 2002/56/EG och 2002/57/EG tillämpas.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

a) *in situ-bevarande*: bevarande av genetiskt material i dess naturliga miljö och, i fråga om odlade växtarter, i den jordbruksmiljö där de har utvecklat sina särskiljande egenskaper.

b) *genetisk utarmning*: gradvis förlust av genetisk mångfald mellan och inom populationer eller sorter av samma art, eller reduktion av den genetiska basen för en art till följd av mänskligt agerande eller miljöförändringar.

c) *lantsort*: en uppsättning populationer eller kloner av en växtart som är naturligt anpassade till betingelserna i sin region.

d) *utsäde*: utsäde och utsädespotatis, om inte utsädespotatis uttryckligen utesluts.

KAPITEL II

GODKÄNNANDE AV BEVARANDESORTER

Artikel 3

Bevarandesort

Medlemsstaterna får i de nationella sortlistorna över arter av lantbruksväxter godkänna de lantsorter och andra sorter som avses i artikel 1.1 a om de uppfyller kraven i artiklarna 4 och 5. Sådana lantsorter eller andra sorter ska i den gemensamma sortlistan över arter av lantbruksväxter benämnas bevarandesorter.

Artikel 4

Väsentliga krav

1. För att en lantsort eller annan sort som avses i artikel 1.1 a ska få godkännas som bevarandesort ska den vara av intresse för bevarandet av de växtgenetiska resurserna.

2. Genom undantag från artikel 1.2 i direktiv 2003/90/EG får medlemsstaterna anta egna bestämmelser om bevarandesorters särskiljbarhet, stabilitet och enhetlighet.

Medlemsstaterna ska i sådana fall i fråga om särskiljbarhet och stabilitet se till att åtminstone de egenskaper tas med som anges i

a) de tekniska frågeformulär som är knutna till Gemenskapens växtsortsmyndighets (CPVO) testprotokoll och som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/90/EG och gäller de arterna, eller

b) de tekniska frågeformulär som är knutna till de riktlinjer som tagits fram av den internationella unionen för skydd av växtförädlingsprodukter (UPOV) och som förtecknas i bilaga II till direktiv 2003/90/EG och gäller de arterna.

För bedömning av enhetligheten ska direktiv 2003/90/EG tillämpas.

Om enhetligheten fastställs på grundval av avvikande typer ska dock en populationsstandard på 10 % och en acceptanssannolikhet på minst 90 % tillämpas.

Artikel 5

Förfarandekrav

Genom undantag från artikel 7.1 första meningen i direktiv 2002/53/EG ska det inte krävas någon officiell undersökning om följande uppgifter utgör tillräckligt underlag för beslutet om godkännande av bevarandesorterna:

a) Beskrivningen av bevarandesorten och dess benämning.

b) Resultat från icke-officiella undersökningar.

c) Kunskap som erhållits genom praktisk erfarenhet under odling, förökning och användning, och som den sökande anmält till den berörda medlemsstaten.

d) Annan information, särskilt från de myndigheter som ansvarar för växtgenetiska resurser eller från organisationer som anförtratts denna uppgift av medlemsstaterna.

Artikel 6

Uteslutande av godkännande

En bevarandesort får inte godkännas för införande i de nationella sortlistorna om

- a) den redan finns upptagen i den gemensamma sortlistan över arter av lantbruksväxter som en sort som inte är en bevarandesort eller om den strukits från den gemensamma sortlistan under de två senaste åren, eller under de två senaste åren efter utgången av den period som medgivits enligt artikel 15.2 i direktiv 2002/53/EG, eller
- b) den skyddas av gemenskapens växtförädlarrätt i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2100/94 ⁽¹⁾ eller av en nationell växtförädlarrätt, eller om en ansökan om en sådan rätt har lämnats in.

Artikel 7

Benämning

1. När det gäller benämningar på bevarandesorter som var kända före den 25 maj 2000 får medlemsstaterna medge undantag från förordning (EG) nr 930/2000, utom i de fall då sådana undantag skulle kränka tredje parts äldre rätt som är skyddad enligt artikel 2 i den förordningen.
2. Utan hinder av vad som sägs i artikel 9.2 i direktiv 2002/53/EG får medlemsstaterna godkänna mer än ett namn på en sort om ifrågasvarande namn är historiskt belagda.

Artikel 8

Ursprungsregion

1. När en medlemsstat godkänner en bevarandesort ska den fastställa vilken region eller vilka regioner som sorten traditionellt har odlats i och som den är naturligt anpassad till, nedan kallad *ursprungsregionen*. Den ska ta hänsyn till uppgifter från de myndigheter som ansvarar för de växtgenetiska resurserna eller från organisationer som anförtrotts denna uppgift av medlemsstaterna.

Om ursprungsregionen är belägen i mer än en medlemsstat ska den fastställas gemensamt av alla berörda medlemsstater.

2. Den medlemsstat eller de medlemsstater som fastställer ursprungsregionen ska anmäla den fastställda regionen till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 227, 1.9.1994, s. 1.

Artikel 9

Upprätthållande

Medlemsstaterna ska se till att en bevarandesort måste upprätthållas i sin ursprungsregion.

KAPITEL III

PRODUKTION OCH SALUFÖRING AV UTSÄDE

Artikel 10

Certifiering

1. Genom undantag från kraven på certifiering i artikel 3.1 i direktiv 66/401/EEG, artikel 3.1 i direktiv 66/402/EEG, artikel 3.1 i direktiv 2002/54/EG, artikel 3.1 i direktiv 2002/56/EG och artikel 3.1 i direktiv 2002/57/EG får medlemsstaterna stadga om att utsäde från en bevarandesort får släppas ut på marknaden om det uppfyller kraven i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln.

2. Utsädet ska härstamma från utsäde som har producerats enligt vedertagen praxis för upprätthållande av sorten.

3. Utsädet ska, med undantag för utsäde av *Oryza sativa*, uppfylla certifieringskraven för certifikatutsäde i direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 2002/54/EG, 2002/56/EG och 2002/57/EG med undantag av kraven på minsta sortrenhet och kraven på officiell kontroll eller kontroll under officiell tillsyn.

Utsäde av *Oryza sativa* ska uppfylla certifieringskraven på "certifikatutsäde, andra generationen" i direktiv 66/402/EEG med undantag av kraven på minsta sortrenhet och kraven på officiell kontroll eller kontroll under officiell tillsyn.

Utsädet ska ha godtagbar sortrenhet.

4. När det gäller utsädespotatis får medlemsstaterna stadga om att artikel 10 i direktiv 2002/56/EG beträffande storlek inte ska tillämpas.

Artikel 11

Region där utsädet produceras

1. Medlemsstaterna ska se till att utsäde av en bevarandesort endast får produceras i ursprungsregionen.

Om villkoren för certifiering i artikel 10.3 på grund av ett specifikt miljöförhållande inte kan uppfyllas i den regionen, får medlemsstaterna godkänna ytterligare regioner där utsädet får produceras, sedan de beaktat information från de myndigheter som ansvarar för de växtgenetiska resurserna eller från organisationer som av medlemsstaterna har anförtrotts denna uppgift. Utsäde som producerats i dessa ytterligare regioner får dock uteslutande användas i ursprungsregionerna.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla de ytterligare regioner som de har för avsikt att godkänna för produktion av utsäde i enlighet med punkt 1.

Kommissionen och övriga medlemsstater får inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av dessa anmälningar begära att ärendet hänskjuts till ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk. Ett beslut ska vid behov fattas i enlighet med artikel 22a.1 b i direktiv 66/401/EEG, artikel 22a.1 b i direktiv 66/402/EEG, artiklarna 4.6 och 20.2 samt artikel 21 i direktiv 2002/53/EG, artikel 30.1 b i direktiv 2002/54/EG, artikel 10.1 och artikel 27.1 b i direktiv 2002/56/EG och artikel 27.1 b i direktiv 2002/57/EG, beroende på vilket som är tillämpligt, om att fastställa restriktioner eller villkor för utseende av sådana regioner.

Om varken kommissionen eller en annan medlemsstat framställer en begäran enligt andra stycket får den berörda medlemsstaten godkänna de ytterligare regionerna för produktion av utsäde i enlighet med sin anmälan.

Artikel 12

Utsädeskontroll

1. Medlemsstaterna ska se till att analyser utförs för att kontrollera att utsäde av bevarandesorter uppfyller certifieringskraven i artikel 10.3.

Analyserna ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna metoder eller, om sådana metoder inte finns, i enlighet med andra ändamålsenliga metoder.

2. I fråga om de analyser som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna se till att proven tas i homogena partier. De ska se till att reglerna för partivikt och provvikt i artikel 7.2 i direktiv 66/401/EEG, artikel 7.2 i direktiv 66/402/EEG, artikel 9.2 i direktiv 2002/54/EG och artikel 9.2 i direktiv 2002/57/EG tillämpas.

Artikel 13

Villkor för saluföring

1. Medlemsstaterna ska se till att utsäde av en bevarandesort får saluföras endast på följande villkor:

a) Det är producerat i sin ursprungsregion eller i en sådan region som avses i artikel 11.

b) Saluföringen äger rum i utsädets ursprungsregion.

2. Genom undantag från punkt 1 b får en medlemsstat godkänna ytterligare regioner inom sitt eget territorium för saluföring av utsäde av en bevarandesort, om dessa regioner är jämförbara med ursprungsregionen med hänsyn till sortens naturliga eller delvis naturliga livsmiljöer.

Om en medlemsstat godkänner sådana ytterligare regioner ska den se till att den mängd utsäde som behövs för produktion av minst den kvantitet av utsäde som anges i artikel 14 avsätts för bevarande av sorten i dess ursprungsregion.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen och övriga medlemsstater om att dessa ytterligare regioner har godkänts.

3. Om en medlemsstat godkänner ytterligare regioner för produktion av utsäde enligt artikel 11, får den inte tillämpa undantaget i punkt 2.

Artikel 14

Kvantitativa begränsningar

Varje medlemsstat ska se till att kvantiteten av salufört utsäde för varje bevarandesort inte överstiger 0,5 % av det utsäde av samma art som används i den medlemsstaten under en odlings-säsong, eller den kvantitet som behövs för att beså 100 hektar, beroende på vilken kvantitet som är störst. För arterna *Pisum sativum*, *Triticum* spp., *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* och *Helianthus annuus* får denna kvantitet inte överstiga 0,3 % eller den kvantitet som behövs för att beså 100 hektar, beroende på vilken kvantitet som är störst.

Den totala kvantiteten utsäde av bevarandesorter som saluförs i varje medlemsstat får dock inte överstiga 10 % av det utsäde som i respektive medlemsstat används årligen för arten i fråga. I de fall då detta skulle innebära en lägre kvantitet än den som behövs för att beså 100 hektar, får den största kvantitet utsäde av arten i fråga som årligen används i medlemsstaten ökas så att den kvantitet som behövs för att beså 100 hektar uppnås.

*Artikel 15***Tillämpning av kvantitativa begränsningar**

1. Medlemsstaterna ska se till att producenterna före början av varje produktionssäsong anmäler storleken på området för utsädesproduktion till dem och var detta område är beläget.
2. Om det på grundval av anmälningarna enligt punkt 1 är sannolikt att kvantiteterna enligt artikel 14 kommer att överskridas, ska medlemsstaterna tilldela varje berörd producent den kvantitet producenten får saluföra under respektive produktionssäsong.

*Artikel 16***Övervakning av utsädesgrödor**

Medlemsstaterna ska genom officiell övervakning se till att utsädesgrödor av en bevarandesort uppfyller kraven i detta direktiv, och ska därvid särskilt uppmärksamma sorten, platsen för utsädesproduktionen samt kvantiteterna.

*Artikel 17***Plombering av förpackningar och behållare**

1. Medlemsstaterna ska se till att utsäde av bevarandesorter endast får saluföras i förslutna förpackningar eller behållare som är utrustade med en plomberingsanordning.
2. Förpackningar och behållare med utsäde ska förseglas av leverantören på ett sådant sätt att de inte kan öppnas utan att plomberingssystemet skadas eller utan synlig åverkan på leverantörens etikett eller på själva förpackningen eller behållaren.
3. För säkerställande av att plomberingen utförs i enlighet med punkt 2 ska systemet för plombering omfatta åtminstone etiketten eller anbringande av en plomb.

*Artikel 18***Märkning**

Medlemsstaterna ska se till att förpackningar och behållare med utsäde av bevarandesorter är märkta med leverantörens etikett eller med en tryckt eller stämplad påskrift med följande uppgifter:

- a) Orden "EG:s regler och standarder".
- b) Namn- och adressuppgifter för den person som ansvarar för anbringandet av etiketten eller personens identifieringsnummer.
- c) Plomberingsåret, som ska anges enligt följande: "plomberad...(år)", eller, vilket dock inte gäller utsädespotatis, året för den sista provtagningen för den senaste grobarhetsanalysen, som ska anges enligt följande: "provtaget...(år)".

- d) Art.
- e) Bevarandesortens benämning.
- f) Ordet "bevarandesort".
- g) Ursprungsregionen.
- h) Om regionen för utsädesproduktion skiljer sig från ursprungsregionen, angivande av regionen för utsädesproduktion.
- i) Partiets referensnummer, angivet av den person som ansvarar för anbringandet av etiketterna.
- j) Deklarerad netto- eller bruttovikt, eller med undantag för utsädespotatis, deklarerat antal frön.
- k) Om vikten anges och pesticider i pulverform, pelleteringsmedel eller andra fasta tillsatser används, angivande av typen av kemisk behandling eller tillsats samt det ungefärliga förhållandet mellan frögyttringarnas eller frönas vikt och totalvikten; detta gäller dock inte för utsädespotatis.

*Artikel 19***Officiell efterkontroll**

Medlemsstaterna ska se till att utsädet genomgår officiell efterkontroll genom stickprovskontroller för att garantera sortäktighet och sortrenhet.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 20***Rapportering**

Medlemsstaterna ska se till att de leverantörer som är verksamma på deras territorium för varje produktionssäsong rapporterar mängden utsäde som saluförts av varje bevarandesort.

Medlemsstaterna ska på begäran rapportera till kommissionen och till övriga medlemsstater mängden utsäde av varje bevarandesort som släppts ut på marknaden på deras territorium.

*Artikel 21***Anmälan av erkända organisationer med ansvar för växtgenetiska resurser**

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de erkända organisationer som avses i artikel 5 d och artiklarna 8.1 och 11.1.

*Artikel 22***Utvärdering**

Senast den 31 december 2011 ska kommissionen utvärdera tillämpningen av artiklarna 4, 13.2, 14 och 15.

*Artikel 23***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2009. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 24***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 25***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 juni 2008.

På kommissionens vägnar

Androulla VASSILIOU

Ledamot av kommissionen